

BULETIN INFORMATIV

ANUL II, NUMĂRUL 9

CUPRINS

Trei comisari-desemnați vor fi audiați la Parlamentul European	2
Marile teme politice ale toamnei la Parlamentul European	3
1989: anul schimbării	5
Cele patru culori ale Parlamentului European	8

EDITORI:

Paul MATEI
Mihai CHIȘU

Trei comisari-desemnați vor fi audiați la Parlamentul European

Săptămâna viitoare, deputații europeni vor examina în cadrul comisiilor parlamentare trei noi comisari-desemnați, care vor înlocui comisarii ce și-au părăsit posturile înainte de sfârșitul mandatului. Unda verde finală va fi dată - în cazul în care cei trei îi vor convinge pe eurodeputați că sunt pregătiți pentru posturile de comisari - în septembrie, la Strasbourg. Urmăriți audierile comisarilor-desemnați în direct!

Comisarul-desemnat belgian, **Karel de Gucht**, îl înlocuiește pe Louis Michel în domeniul dezvoltării și ajutorului umanitar. Acesta din urmă și-a părăsit postul înainte de încheierea mandatului deoarece a fost ales deputat european în alegerile din iunie anul acesta. Domnul de Gucht a fost deputat european între 1980 și 1994 și prim ministru între 1995 și 2003. Audierea comisarului-desemnat belgian va avea loc pe 1 septembrie în cadrul Comisiei parlamentare pentru Dezvoltare.

Fostul ministru al finanțelor din Lituania, **Algirdas Šemeta**, este candidat pentru postul de comisar pentru programare financiară și buget. Acesta o va înlocui pe Dalia Grybauskaitė, care a fost aleasă președintă a Lituaniei. Audierea domnului Šemeta va avea loc tot pe 1 septembrie, în cadrul Comisiei parlamentare pentru Bugete.

Polonezul **Paweł Samecki**, membru al conducerii băncii centrale a țării sale, candidează la postul de comisar pentru politica regională. Acesta o va înlocui pe Danuta Hübner care a fost aleasă în iunie în Parlamentul European. Audierea domnului Samecki va avea loc pe 2 septembrie în cadrul Comisiei pentru Dezvoltare regională.

Înainte de votul în plen, eurodeputații examinează candidații în cadrul unor audieri, pentru a afla prioritățile acestora și ce pregătire au în domeniu. Karel de Gucht, Algirdas Šemeta și Paweł Samecki abordează deja în cadrul Comisiei Europene problemele curente în portofoliile respective, dar pentru numirea oficială au nevoie de aprobarea Parlamentul European. Votul în plen va avea loc pe 16 septembrie la Strasbourg.

Marile teme politice ale toamnei la Parlamentul European

Până la sfârșitul anului, noii deputați europeni se vor reuni în plen în cadrul a șase perioade de sesiune. Pe ordinea de zi a ședințelor se numără votul asupra candidaturii lui José Manuel Barroso la președinția Comisiei Europene și votul asupra întregului colegiu. Eurodeputații își vor mai concentra atenția asupra noului referendum din Irlanda privind Tratatul de la Lisabona și asupra reuniunii la nivel înalt de la Copenhaga privind protejarea mediului înconjurător.

Pe 2 octombrie, în Irlanda va avea loc un nou referendum privind Tratatul de la Lisabona. Votul irlandezilor este crucial pentru intrarea în vigoare a tratatului.

În cazul în care irlandezii spun „da“ la referendum, Tratatul ar putea intra în vigoare de la 1 ianuarie 2010. În această situație, președinția suedeză a UE va avea greaua sarcină de a obține un consens între statele membre pentru nominalizarea președintelui UE și a Înalțului Reprezentant pentru afaceri externe și politica de securitate - două noi posturi create de Tratatul de la Lisabona.

Votarea noului președinte al Comisiei și interviuarea comisarilor-desemnați

Înainte să își preia postul de președinte al Comisiei Europene pentru următorul mandat, José Manuel Barroso are nevoie de aprobarea deputaților europeni. În cazul în care este reales, domnul Barroso va avea sarcina de a alocă portofolii comisarilor desemnați de statele membre UE.

Deputații europeni au un cuvânt de spus și asupra comisarilor europeni. După „examinarea“ acestora în audieri organizate la nivelul comisiilor parlamentare, deputații vor vota în plen asupra întregului colegiu. Audierile comisarilor desemnați pentru noul mandat vor avea loc probabil în octombrie și noiembrie.

Copenhaga: un acord privind reducerea emisiilor

Lideri internaționali și mii de oficialități se vor reuni la Copenhaga între 7 și 18 decembrie pentru a participa la Conferința ONU privind schimbarea climatică.

Un rezultat pozitiv este posibil doar dacă SUA și China - care emit cel mai mult bioxid de carbon din lume - vor aproba elementele de bază ale noului acord. În momentul de față cele două negociază propriile poziții.

Între timp, Uniunea Europeană a adoptat noi legi privind combaterea schimbării climatice, care au ca obiectiv reducerea emisiilor de CO₂ cu 20%, creșterea eficienței energetice cu 20% și folosirea surselor de energie regenerabile în proporție de 20% din totalul de energie - până în 2020.

Reforma politicii UE în domeniul azilului

În mai, deputații europeni din mandatul precedent au adoptat noi standarde pentru ameliorarea felului în care funcționează politica UE în domeniul azilului, prin introducerea drepturilor legale pentru imigranți și consolidarea solidarității între cele 27 de state membre.

În iulie, președinția suedeză a UE a lansat „Programul de la Stockholm“, ce inițiază cooperarea europeană în domeniul judiciar și în cel al vizelor și imigrării pentru următorii cinci ani. Acest program are scopul de a ușura povara unor țări precum Malta, Spania și Italia, care se confruntă cu valuri masive de imigranți din Africa.

Ministrul suedez pentru imigrare, Tobias Billstroem, a spus că va face publice în septembrie o serie de propuneri care vor aborda politica potențial controversată a redistribuirii refugiaților și persoanelor ce solicită azil între cele 27 de state membre ale

Uniunii Europene. Aceste propuneri ar putea stârni dezbateri aprinse în Parlament, în momentul prezentării acestora în fața deputaților europeni.

1989: anul schimbării

Cortina de Fier a separat Europa de Vest de cea de Est timp de jumătate de secol înainte ca regimurile comuniste să cadă după 1989. Acum 20 de ani, europenii din Est au cerut respectarea drepturilor omului, a statului de drept și a democrației.

În primii cinci ani după încheierea celui de-al doilea război mondial, Uniunea Sovietică s-a impus ca o nouă supra-putere globală, fapt ce a dus la instaurarea unor regimuri comuniste în Europa Centrală și de Est. Primele „crăpături” în Zidul Berlinului au apărut odată cu revoluția maghiară (1956), Primăvara de la Praga (1968) și mișcarea de solidaritate poloneză (la începutul anilor '80).

La 20 de ani de la căderea comunismului, facem o retrospectivă asupra evenimentelor din 1989, care au permis țărilor din estul Europei să adere la Uniunea Europeană în 2004 și 2007.

1989

februarie - aprilie: discuții între Partidul Comunist din Polonia și Solidaritatea (Solidarność);

martie: aproximativ 80.000 de persoane participă la un miting pentru democrație în Budapesta. Se formează opoziția în Ungaria;

4 și 18 iunie: alegeri semi-libere în Polonia. Solidaritatea câștigă 99 din cele 100 de locuri din senat și 161 din locurile alocate în Sejm (doar o treime din locurile din Sejm erau disponibile pentru candidații din partea Solidarității);

27 iunie: miniștrii de externe austriac și maghiar taie gardul de sârmă ghimpată de la granița dintre cele două țări în Sankt Margarethen/Sopronkőhida;

19 august: deschiderea simbolică a graniței în Sankt Margarethen/Sopronkőhida, timp de trei ore, pentru „Picnicul Pan-european“. Peste 600 de cetățeni din Germania de Est profită de ocazie pentru a trece granița. Grănicerii maghiari nu intervin;

23 august: „Lanțul Baltic“: două milioane de oameni si-au dat mâna pe parcursul a peste 600 de km de-a lungul Estoniei, Letoniei și Lituaniei. Au făcut acest lucru pentru a atrage atenția asupra situației din țările baltice, cu ocazia împlinirii a 50 de ani de la încheierea pactului Ribbentrop-Molotov între Germania și Uniunea Sovietică - pact ce a dus la ocuparea celor trei state;

24 august: Tadeusz Mazowiecki (Solidaritatea) devine prim ministru polonez după ce candidatul comunist nu poate forma cabinetul. Se formează primul guvern ne-comunist din Europa comunistă;

11 septembrie: guvernul maghiar anunță că refugiații est-germani nu vor fi repatriați, ci lăsați să meargă în Vest. 13.000 de refugiați est-germani trec prin Ungaria în Austria, apoi în Germania de Vest. Cortina de Fier dispare între Austria și Ungaria;

9 octombrie: demonstrații uriașe în Leipzig: 70.000 de oameni ies în stradă și cântă „Wir sind das Volk“;

18 octombrie: Erich Honecker (politician comunist german care a condus RDG și care a coordonat construirea Zidului Berlinului) demisionează în Germania de Est;

4 noiembrie: peste un milion de oameni se strâng pentru a demonstra în Alexanderplatz (Berlinul de Est);

9 noiembrie: datorită protestelor și emigrării în masă, guvernul est-german înlătură restricțiile de călătorie. Cade Zidul Berlinului;

17 noiembrie: începutul „Revoluției de catifea”: poliția înăbușă o demonstrație a studenților și activiștilor socialiști în Praga. Apar demonstrații în orașele mari din Cehoslovacia;

16 decembrie: apar proteste la Timișoara, România. Mai târziu, apar demonstrații în București. Nicolae Ceaușescu vorbește unei mulțimi formate din 100.000 de oameni de la balconul Comitetului Central. Începe revoluția, care a putut fi urmărită în direct la televizor;

25 decembrie: Nicolae Ceaușescu și soția sa sunt executați.

În anii următori, țările baltice își declară independența față de URSS. În 1990 Germania este reunificată, în timp ce în Polonia devine președinte liderul Solidarității, Lech Walesa.

În decembrie 1991, secera și ciocanul au fost arborate pentru ultima dată la Kremlin. De atunci a fost ridicat noul drapel al Federației Ruse. Uniunea Sovietică încetează să existe, în locul acesteia luând ființă Comunitatea Statelor Independente.

Cele patru culori ale Parlamentului European

În cunoscutul său poem „Vocalele“, poetul francez Arthur Rimbaud asociază fiecărei vocale o culoare specifică. Deputații europeni folosesc la rândul lor culorile, fără să fi fost însă inspirați de muza poetică. La Parlamentul European culorile reprezintă o modalitate practică de identificare a tipului de săptămână parlamentară în calendarul anual. Detalii despre simbolistica fiecărei culori în articolul de mai jos.

Roșu

Săptămânile marcate cu roșu în calendarul Parlamentului sunt cele în care au loc perioadele de sesiune. În timpul acestor perioade, deputații europeni se reunesc în plen la Strasbourg. În afara acestor 12 săptămâni, mai există șase perioade de sesiune de două zile fiecare, în care ședințele plenare au loc la Bruxelles. În timpul ședințelor plenare, deputații europeni iau cele mai importante decizii și votează asupra legislației.

Roz

Înainte să fie dezbătute și votate de deputați în plen, legile fac subiectul unor discuții în cadrul comisiilor parlamentare. Reuniți în comisii, deputații europeni analizează și modifică propuneri legislative ale Comisiei și Consiliului și, dacă este nevoie, redactează rapoarte pe care le trimit în ședințele plenare. Președinții comisiilor își coordonează activitățile în cadrul Conferinței președinților de comisie. În momentul de față există 20 de comisii parlamentare permanente, fiecare concentrându-se asupra unui domeniu specific (de exemplu mediul înconjurător, piața internă, transport sau agricultură). Comisiile se reunesc o dată sau de două ori pe lună la Bruxelles, iar perioadele în care se întâlnesc sunt marcate cu roz.

Albastru

Albastru este dedicat săptămânilor de reuniuni la nivelul grupurilor politice. La Parlamentul European, deputații sunt grupați după afilierea politică și nu după naționalitate. Un deputat nu poate face parte din mai multe grupuri politice, dar poate să fie neafiliat - adică să nu facă parte din nici un grup politic. În fiecare lună, deputații europeni se reunesc în cadrul grupurilor pentru a discuta despre legile care vor fi pe ordinea de zi a perioadei de sesiune - de aceea, de obicei, săptămânile albastre precedă săptămânile roșii. În cadrul reuniunilor din săptămânile albastre, grupurile politice își stabilesc prioritățile și pozițiile pe care le vor adopta asupra subiectelor de pe ordinea de zi a sesiunii.

Turcoaz

Săptămânile turcoaz sunt rezervate activităților parlamentare externe. În aceste perioade - în 2009 sunt patru astfel de săptămâni - nu există nici o activitate oficială la Parlamentul European în sine. Deputații europeni au ocazia să lucreze departe de „bază”, de exemplu în propria lor țară, întâlnindu-se cu cetățenii, sau participând la dezvoltarea relațiilor externe ale Parlamentului, ca membru al unei delegații.